

— mora izvršitveni pravosodni organ za ugotovitev, ali med zahtevano osebo in izvršitveno državo članico obstajajo vezi, na podlagi katerih je mogoče ugotoviti, da je zajeta s pojmom „se nahaja“ v smislu navedenega člena 4, točka 6, opraviti celostno presojo več objektivnih dejavnikov, ki opredeljujejo položaj te osebe, med drugim zlasti trajanja, narave in razmer, v katerih se zahtevana oseba zadržuje v izvršitveni državi članici, ter družinskih in ekonomskih vezi, ki jih ima z njo.

(¹) UL C 107, 26.4.2008.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 11. julija 2008 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Lietuvos Aukščiausiasis Teismas – Republika Litva) – Postopek zoper Ingo Rinau

(Zadeva C-195/08 PPU) (¹)

(Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah — Pristojnosti in priznavanje ter izvrševanje sodnih odločb — Izvrševanje v zakonskih sporih in sporih v zvezi s starševsko odgovornostjo — Uredba (ES) št. 2201/2003 — Predlog za nepriznanje sodne odločbe o vrnitvi otroka, ki se nezakonito zadržuje v drugi državi članici — Nujni postopek predhodnega odločanja)

(2008/C 223/30)

Jezik postopka: litovščina

Predložitev sodišče

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Stranka v postopku v glavni stvari

Inga Rinau

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Lietuvos Aukščiausiasis Teismas – Razlaga členov 21, 23, 24, 31(1), 40(2) in 42 Uredbe Sveta (ES) št. 2201/2003 z dne 27. novembra 2003 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v zakonskih sporih in sporih v zvezi s starševsko odgovornostjo ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1347/2000 (UL L 338, str. 1) – Zahteva, s katero se v državi članici A zahteva nepriznanje odločbe, ki jo je izdalo sodišče države članice B in s katero se zahteva, naj se otrok, glede katerega je bilo odločeno, da ga mati nezakonito zadržuje v državi članici A, vrne očetu, ki je državljan države članice B in mu je bil otrok dodeljen v varstvo in vzgojo.

Izrek

1) Ko je odločba, da se otrok ne vrne, sprejeta in je o njej obveščeno sodišče izvora, za namen izdaje potrdila iz člena 42 Uredbe Sveta (ES) št. 2201/2003 z dne 27. novembra 2003 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v zakonskih sporih in sporih v zvezi s starševsko odgovornostjo ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1347/2000 ni pomembno, če je bila izvršitev te odločbe odložena, če je bila ta odločba spremenjena, razveljavljena oziroma v vsakem primeru ni postala pravnomočna ali pa jo je nadomestila odločba o vrnitvi otroka, saj do vrnitve otroka dejansko ni prišlo. Ker glede verodostojnosti tega potrdila ni bil izražen noben dvom in ker je bilo to sestavljeno v skladu s obrazcem iz Priloge IV Uredbe, je nasprotovanje priznanju odločbe o vrnitvi otroka prepovedano, naloga zaprosenega sodišča pa je le ugotoviti izvršljivost potrjene odločbe in ugoditi takojšnji vrnitvi otroka.

2) Razen v primeru, ko se v postopku obravnava potrjeno odločbo ob uporabi členov 11(8) in od 40 do 42 Uredbe št. 2201/2003, lahko vsaka zainteresirana stranka predlaga, da se sodna odločba ne prizna, čeprav pred tem ni bil vložen predlog za priznanje odločbe.

3) Člen 31(1) Uredbe št. 2201/2003, v delu, v katerem določa, da oseba, proti kateri se zahteva izvršitev, in otrok v tej fazi postopka nimata možnosti podajati kakršnih koli izjav glede zahteve, ne velja v postopku za nepriznanje sodne odločbe, v zvezi s katero pred tem ni bil vložen predlog za priznanje. V takem primeru lahko tožena stranka, ki zahteva priznanje, podaja izjave.

(¹) UL C 171, 5.7.2008.

Pritožba, ki jo je vložil Philippe Guigard 22. maja 2008 zoper sodbo Sodišča prve stopnje (tretji senat), razglašeno 11. marca 2008 v zadevi T-301/05, Guigard proti Komisiji

(Zadeva C-214/08 P)

(2008/C 223/31)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Pritožnica: Philippe Guigard (zastopnika: S. Rodrigues in C. Bernard-Glanz, odvetnika)

Druga stranka v postopku: Komisija Evropskih skupnosti